

II. UN GÈNERE DE FANERÒGAMES NOU PER A CATALUNYA

Nostre col·lega, el farmacèutic militar de Girona senyor XIBERTA RAIG, que aquests darrers temps ha reprès amb activitat la exploració de la comarca de La Selva, ens remeté, entre altres plantes, el juny passat, l'*Adenocarpus grandiflorus*. El gènere *Adenocarpus* no havia estat citat encara de Catalunya, i la espècie *grandiflorus*, que és rara al migdia de França des de les illes Hyeres fins a Port Vendres, no la retrobem a la Península ibèrica, des de La Selva fins a Castella la Nova i Andalusia.

Les localitats on creix l'*Adenocarpus grandiflorus* Boiss. a La Selva, estan situades en els soleis de les muntanyes derivades de les Gabarres, des del Puig Gros d'En Gironès i Càn Sitges al Puig del Dric o Puig d'Aríc, per Càn Llac, de Romanyà de la Selva; viu en terres silúrico-granítiques, entre 350 i 450 metres sobre el mar, i és particularment abundant a Càn Cases. La gent del camp nomenen Herba escruixidora i Escruixidors a l'*Adenocarpus*, probablement per cruixir en menjar-se-la el bestiar.

III. UN TRIFOLIUM NOU PER A ESPANYA

L'any 1914, en una de les excursions que ferem per Burgos, a Quintanar de la Sierra, descobrirem vora l'Arlanza el *Trifolium hybridum* L. (*T. fistulosum* Gilib.). Aquest *Trifolium* no havia estat citat, fins ara, de la Península ibèrica; es de l'Europa septentrional, central i oriental, i SENNEN l'ha trobat, de poc, a la Cerdanya francesa.

IV. UNA NOVA LOCALITAT CATALANA DEL MELAMPYRUM CRISTATUM

La senyora Na MONTSERRAT GARRIGA DE GALLARDO, entusiasta col·laboradora del Museu de Catalunya, ha començat amb fortuna

diverses exploracions botàniques. Una de les localitats visitades que més interès ofereix és Vallfogona de Riucorp, per la manca completa de dades botàniques que en teníem. Entre les espècies que figuren en els herbaris del Museu de Catalunya, recollides a Vallfogona per la senyora GALLARDO, hem d'esmentar el *Melampyrum cristatum* L., espècie ben rara a Catalunya.

Res diu d'ella COSTA, ni BENTHAM la cita mes que dels Pireneus, sens precisar localitats; ni BUBANI, ni cap dels autors moderns la citen de Catalunya, fora CADEVALL, que la trobà a la Molina (Cerdanya) i SENNEN a Gombreny, sobre Montgrony. La localitat descoberta per la senyora GALLARDO és tant més notable quant totes les cites espanyoles d'aquest *Melampyrum* son pirenenques o de les serres del centre (Guadarrama, leg. VICIOSO!) i boscos de Castella la Vella, rouredes de *Quercus Tozza* de Cardeñajimeno, provincia de Burgos, on la vejerem abundant en 1914.

V. SOBRE VARIETATS CENTAUREA CURIOSES DE L'OCCIDENT DE CATALUNYA

Pel juny de 1916, herboritzant al Montsià (Ulldecona), ens cridà molt l'atenció una *Centaurea* del tipus de la *C. linifolia*, però amb fulles ben diverses de les d'aquesta i amb un posat del tot diferent; això, i el fet d'ésser allí relativament abundosa, sobre tot cap a mitja serra i a la banda septentrional, ens feu creure si podria ésser una raça de la susdita *C. linifolia*, i collirem d'ella abundantment. En l'estudi que estem fent del material de l'occident català, no hem arribat encara a les compostes; però, el mes passat, aprofitant l'estada entre nosaltres de CARLES PAU, volguerem mostrar-li dita planta, i li consultarem nostres dubtes. Despres d'estudiada per l'amic PAU, la proposem com a espècie nova, dedicada per nosaltres al savi Professor ARTUR CABALLERO, de l'Universitat de Barcelona, d'aquesta manera:

Centaurea Caballeroi Pau et Font Quer, nov. sp.—*C. linifoliae* affinis sed foliis inferioribus obovato-spathulatis usque 15 mm.,